

BIBLE PRO DNEŠEK:

VÍTĚZSTVÍ SKRZE JEŽÍŠE KRISTA

Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: "Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku." Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

(Ř 8,31-39)

Oldřich Svoboda, kazatel a teolog

Když se mezi křesťany mluví o moci zla, mnohým lidem to přijde nepatřičné. Nebylo by možná lepší, kdybychom mluvili raději o kráse evangelia, o Pánu Bohu, a tom, že pro nás dělá? Ale když nahlédneme do Bible, zjistíme, že tato témata spolu úzce souvisejí. Velmi názorné to je v dopise, který apoštol Pavel adresoval před lety do Říma. Pokud bychom chtěli najít v evangeliu, které je vyjádřeno stručně, výstižně a v kostce, bylo by dobré nahlédnout právě do tohoto dopisu - do jeho prvních osmi kapitol. V těchto kapitolách se snaží ukázat, co je podstatou evangelia, tedy dobré zprávy o naší záchraně.

Když nahlédneme do prvních dvou kapitol, začínají právě oním negativním aspektem. Začíná se mluvit o hříchu, který člověka zotročil. Pavel hovoří o tom, že člověk svým nemoudrým rozhodnutím byl nakonec vydán napospas satanovi a silám zla. A člověk je tak slabý, že sám se nedokáže vysvobodit. Nemá k tomu sílu - ať už je to žid nebo pohan.

Naštěstí ale poté přijde třetí kapitola, která přináší dobrou zprávu o Ježíši, který svou obětí přináší nový život a záchranu. O tom, který nás dokáže vysvobodit z moci hříchu, moci zla, moci satana. A následující kapitoly 4-7 popisují poté následný růst. Hovoří o tom, že díky Kristu začíná nový život, kde už nemusíte být otročeni těmito silami zla. Popisují život, který se z Boží milosti mění a posunuje dál. Nicméně v sedmé kapitole se zmíní s mírným povzdechem o tom, že zlo je tady stále. A přestože žijeme nový život a na kříži byl Satan poražen, stále je zde přítomný a komplikuje nám život.

A tak naštěstí jako vrchol evangelia přijde ještě osmá kapitola, která hovoří o naději do budoucnosti a o Ježíšově návratu. Připomíná den, na který jako křesťané očekáváme; den, kdy satan a všechny mocnosti zla budou definitivně zničeny.

A tak dopis Římanům nás drží stále v zajímavém napětí: už od událostí na golgotském kříži jsou síly zla poráženy. Satan prohrál. A my už dnes můžeme prožívat toto vítězství. Ale stále ještě čekáme na den, kdy satan bude definitivně zničen a odstraněn z tohoto vesmíru. A proto Pavel jako vrchol svého poselství přidává ono nádherné ujištění, že už dnes jsme díky Kristu vítězi a

nemusíme se obávat těchto sil temnoty a zloby. A proto přidává ono ujištění, které jsme před malou chvílí slyšeli:

„Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

To je to opravdové evangelium. Boží láska je natolik silná, že s Ježíšem jsme v bezpečí před útoky satana - byť by se pokoušel nás odvést od něj. A očekáváme den, kdy tyto síly budou jednou provždy zničeny. To bude to největší vítězství Boží lásky.

Csaba Čák, redaktor HopeTV

Někdy kolem roku 1609 přivezli holandské piráti k americkým břehům pár černochoů, které vyměnili za jídlo. Od té doby na americkém kontinentu roste nový obchod - obchod s lidmi. Černošští otroci se v této době prodávali za průměrnou cenu 27 dolarů. Jelikož bylo otroctví dědičné, tak i černošské děti narozené na novém kontinentu se automaticky staly otroky. Platily pro ně přísnější zákony, takže bylo možné, pokud to bylo potřeba, za určitých podmínek i otroka zabít. Tvrdá práce na bavlníkových a tabákových plantážích, a také přísné tělesné tresty, dělaly z života otroků peklo. Nelehký životní úděl pomáhala černošským otrokům nést hudba. Hudba pro ně typická se jmenuje gospel. Z původních písní o svobodě, spirituálů, se vyvinula v dnešní podobě, které říkáme „gospel“. Anglické slovo „gospel“ znamená v češtině „evangelium“, neboli „dobrá zpráva“. Už tenkrát totiž černošští otroci přijímali víru svých pánů. Líbilo se jim, že bílí lidé v kostele zpívají, a z křesťanské víry je nejvíce zaujala zpráva o vysvobození z hříchu.

Výraznou osobností, která se zasloužila o rozvoj gospelové hudby, byla Mahalia Jackson. Narodil se v říjnu 1911 ve městě New Orleans. Vyrůstala na břehu řeky Mississippi. V té době se po řece proháněly parníky a z jejich palub se ozývala jazzová a bluesová muzika. Mahalia této muzice od dětství rád naslouchala. Její tatínek byl přístavním dělníkem a maminka uklízečkou. Když jí bylo 5 let, tak jí maminka umírá. Její výchovy se ujímá její teta. Teta Duke byla velmi přísná. Domácí úklid kontrolovala metodou bílé rukavice, a když něco nebylo v pořádku, následovaly přísné tresty. Chodit do školy nebo vzdělávat se bylo pro Mahalii nemyslitelné, protože pocházela z chudých poměrů.

I když ale pocházela Mahalia z chudých poměrů, stala se nejvlivnější gospelovou zpěvačkou všech dob. Za svou kariéru vydala více než 30 alb. Mnohé z nich se prodávaly tak dobře, že jich bylo prodáno víc než 1 000 000 kusů. Mahalia za svůj život procestovala celý svět. Stala se nejenom vlivnou zpěvačkou gospelu, ale také vlivnou osobností v boji za lidská práva. Spolupracovala také s Martinem Lutherem Kingem Jr.

I když byla slavnou a známou, celý svůj život musel čelit rasovým předsudkům. Když chtěla v Chicagu koupit dům, tak všichni bílí realitní makléři a všichni bílí majitelé domů ji odmítli. Když konečně se jí povedlo dům koupit, tak po několika výstřelech od sousedů, které zasáhly okno, požádala o policejní ochranu.

Mahalia měla silný altový hlas. Třeba si vzpomenete na některou z písní, které tak nezapomenutelně interpretovala. Třeba „*Silent night, holy night*“, „*Go, tell it to the mountains*“, nebo „*His eyes on the sparrow*“. I když měla úspěch po celém světě, nikdy nepívala na pódiích za peníze a nazpívala jinou hudbu než gospelovou, protože to odmítala. Někteří členové sborů, církevních kostelů, ti ortodoxní členové ji odsuzovali za to, že do kostela tahá jazzovou muziku, že při svých vystoupeních tleská a podupává nohou. Mladým lidem Mahalia říkala: „Bůh mě vzal, když jsem nebyla ničím, a postavil mě na nohy. To se může stát také i vám. Když mohl Pán mě přivést tak daleko, když mě mohl odvést z míst, kde jsem stála u necek, kde jsem drhla na kolenou podlahu od cizích lidí, tak může udělat stejně mnoho a ještě víc i pro vás.“